

Emma Bramnika-Vulfsonē

ES APPRECĒJU ROMANTIĶI

**Mavriks Vulfsons - politiķis, diplomāts,
publicists un liriķis**

Laimīgas sievietes atmiņas

Izdevums veltīts Atmodas 20. gadadienai un Dziesmotās revolūcijas simbola Mavrika Vulfsona 90. dzimšanas dienai

Autores priekšvārds

Pasaulē ir cilvēki, kuriem pieminekļus uzstāda cilvēce. Taču mēdz būt arī tādi cilvēki, kas pieminekļus sev nopelna paši. Jebkurā vēstures posmā parādās spilgtas personības un cīnītāji, kas spēj panākt virzību zinātnē, mākslā vai politikā. Ja nebūtu šādu cilvēku, dzīves virzība būtiski samazinātos... Cilvēks ienāk pasaulē kopā ar sienu klēpi. Tas jāsadedzina līdz mūža beigām, lai būtu uguns. M. Vulfsons to paguva.

Dārgie draugi un tuvinieki! Visus trīs gadus, kamēr es strādāju pie šiem memoāriem, man kā atbalsts kalpoja Jūsu padomi, kopīgie pārdzīvojumi un vienkārša vēlme palīdzēt. Jums visiem par to sirsnīgs paldies, dārgie draugi!

Ar cieņu, atzinību un mīlestību, Jūsu Emma Bramnika-Vulfsonē

PAR MAVRIKU UN PAŠIEM

Mavriks Vulfsons bija visaugstāk cienītais un godātais Trešās Atmodas līderis, cilvēks, kuru burtiski nēsāja uz rokām. Un tam bija pamats, jo tieši viņš, kad vēl neviens nevarēja zināt, ar ko un kurā brīdī, varbūt pat vēl īsti nesākusies, beigsies Maskavas izsludinātā „pārbūve” un „atklātums”, publiski pateica to, kas piešķirta jēgu un mērķi tikko veidoties sākušai visas tautas kustībai, kas beidzās ne tikai ar Latvijas, Igaunijas un Lietuvas neatkarības atgūšanu, bet ar padomju monstra pazušanu no kartes un jaunas kārtības veidošanos pasaulē.

Kā jau no pasaules rašanās laikiem, viss sākas ar vārdu. Šoreiz tas bija - patiesība. Pirmais teikums skanēja tā: „Jāiemācās skatīties patiesībai acīs, lai cik tā arī dažbrīd būtu grūta un pat nepanesama.”

Taču, ja jau patiesība, tad patiesība - Mavriks bija arī pirmais no Trešās Atmodas līderiem, kas tika atjaunotajā Latvijā nozāvēts un izstumts no politiskās dzīves. Bet tas, ka atjaunotai valstij izradījās nevajadzīgi gan tās atjaunošanas galvenais arhitekts Jānis Peters, gan galvenais iedvesmotājs Mavriks Vulfsons, spiež padomāt par to, vai tieši ar to nebija sācies ceļš no sabiedrības pilnīgas uzticības saviem līderiem, līdz gandrīz totālai neuzticībai, kuru mēs piedzīvojam pašlaik, no milzīgām, iespējams, pārmērīgām cerībām līdz gandrīz vai izmisumam.

Atrast atbildes uz šiem jautājumiem, nozīmē nevien atgriezties pie patiesības, bet arī saprast, kā tas varēja gadīties, ka Latvija nonākusi līdz vispārējai krīzei, un kā to pārvarēt, kā turpmāk nepieļaut tās atkārtošanos. Bet tas nozīmē atgriezties pie patiesības, „lai cik tā arī dažbrīd būtu grūta un pat nepanesama”.

Baltijas forums jau vairāk kā desmit gadus ir nepārtraukti cenšies iet šo patiesības ceļu un pirmos soļus veicis kopā ar Mavriku.

Piedāvājot sabiedrībai šo grāmatu, mēs izrādām savu cieņu Mavrikam un ceram, ka tā no jauna pievērsīs uzmanību viņam, tam, ko viņš ir paveicis, un tam, kas viņa mantojumā ir vitāli svarīgs Latvijai pašlaik.

Protams, grāmata nav pētījums par šiem jautājumiem, tā ir viena cilvēka liecība par Mavriku, kas ir īpaši svarīga ar to, ka autore visu viņa dzīves pēdējo posmu bija viņam blakām un darīja visu, lai uzturētu viņa spēkus, veicot misiju, kuru viņam uzlika dzīve un kuru viņš ar godu veica.

*Jānis Urbanovičs,
BALTIJAS FORUMA prezidents*